

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

ønsker faste Regler for Refusion af Benzinafgiften, naar det kan bevises, at Benzinen er anvendt til Motorer, der ikke kan bruges til Trækraft paa Veje. For at opnaa disse faste Regler stiller Mindretallet et saa udflydende Ændringsforslag; at det i hvert Fald ikke fastslaar noget og i det Omfang, det er forstaaeligt — jeg gaar ud fra, at det er fuldt af Trykfejl — overlader Genemførelsen til Finansministerens nærmere Skøn, medens jeg ved en ny Affattelse af § 8 søger at tilsige saadan Refusion fra Staten til alle større Virksomheder, som Toldvæsenet kan føre Kontrol med, og for de øvrige stationære Motorers Vedkommende ved Ændringsforslag Nr. 19 a bemyndiger Kommunerne til at yde Refusionen, saaledes at Kommunerne ved at optage disse Beløb i deres Vejregnskab kan faa delvis Refusion af Motorafgiften.

Alene Lystbaade med Benzinmotorer har desværre Finansministeren og jeg ikke kunnet faa med ind under Refusionen, dels fordi Kontrol med disse Baades Benzinforsbrug ikke er fundet gennemførlig, dels fordi Købstæderne og København, hvorhen Hovedparten af disse Baade hører, ikke ved at optage saadanne Refusionsbeløb i deres Vejregnskaber vilde faa nogen Mulighed for at faa Refusion af Motorafgiften. Nu er det ganske interessant, at det ærede Medlem under sin Omtale af Princip Nr. 2 overhovedet ikke omtalte Ændringsforslag Nr. 13; han lod, som om det slet ikke eksisterede, og omtalte altsaa det, som man nu subsidiært kunde tiltræde, nemlig det af Ministeren med Flertallets Tillsutning stillede Ændringsforslag.

I et senere Punkt kræver Mindretallet en Begrænsning af Tilskuddet til særlige Vejarbejder og en Begrænsning af Ministerens Dispositionsfrihed med Hensyn til disse, og Mindretallet anfører som Motivering herfor, at det mener, at Ministeren ikke sidste Aar har fordelt Midlerne i Overensstemmelse med Lovens Bestemmelser. Det er jo en ikke helt almindelig Beskyldning, der her rettes mod Ministeren, og jeg turde dog vente, at naar en saadan Beskyldning er Grundlag for Ændringsforslaget, det dog i det mindste blev nævnt af Ordføreren her under Behandlingen. Jeg har kun overfor denne Beskyldning to Ting at gøre: Dels at henvise til Overvejspektørens saglige Redegørelse for den hidtidige Fordeling, der findes aftrykt i Betænkningens Bilag I, og som fuldstændig godtgør Urigtigheden af Mindretallets Opfattelse, dels at henvise Mindretallet til at foreslaa mig fremstillet for det Forum, Forfatningen

anviser for saadanne Ministre, der ikke handler i Overensstemmelse med Landets Love.

Men nu nærmer jeg mig i øvrigt snart de virkelige Princippunkter i Mindretallets Betænkning og Ændringsforslag, dels en Ændring i Reglerne for Fordelingen mellem Amts- og Sognekommunerne, hvorved alle faar samme Dækning for deres Udgifter med et Maksimum for et Aar af 80 pCt., dels Bortfald af den hidtil gældende Bestemmelse om, at Tilskuddet fra Vejfonden i Henseende til Refusion kan medregnes til en Kommunes regnskabsmæssige Vej-udgifter, hvilken Bestemmelse af Mindretallet i Betænkningen karakteriseres som ganske forkastelig. Her staar vi, det erkender jeg, virkelig overfor en Principforskel, afgørende for hele Loven og dens Anvendelse, og Afstemningen over disse Ændringsforslag vil være afgørende for, hvorledes denne Lov fremtidig skal anvendes. Hvad vilde der nemlig ske, hvis denne sidstnævnte Bestemmelse bortfaldt? Saa vilde Tilskuddet til de Vejarbejder til 32 Mill. Kr.s Værdi, som Ministeriet gav Tilsagn om i September Maaned forrige Aar, være søgt og givet under Forudsætninger, der ikke mere eksisterede, og saa vilde de Vejarbejder for i alt 73 Mill. Kr., hvortil Tilskud af Kommunerne søges pr. 1. Januar i Aar, og af hvilke de 69 Mill. Kr.s Arbejde nu efter endt Gennemgang er godkendt og anbefalet af Overinspektøren, ligeledes være søgt under Forudsætninger, der ikke kunde opfyldes. Saa vilde altsaa disse for ca. 100 Mill. Kr. Arbejder, for saa vidt de ikke allerede var paabegyndt, synke i Jorden igen, og Kommunerne vilde fremtidig af Loven, saaledes som Mindretallet ved sine Ændringsforslag vil forme den, kun være opfordret til een Ting, nemlig til at holde deres Vejarbejder nede paa et saadant Minimum, at de kunde regne med at faa deres 80 pCt. af Udgifterne dækket, og de vilde i de kommende Aar ikke vove sig ud i større Arbejder af Frygt for, at andre Kommuner samme Aar vilde gøre det samme, hvorved Refusionsprocenten vilde kunne falde over hele Linien.

Det er altsaa saa langt fra, at det, som det ærede Medlem Hr. Hedelund sagde, vilde skabe Betryggelse og Fasthed for Kommunerne i deres Vejarbejder, at det netop vilde bringe dem ud i den største Usikkerhed med Hensyn til de Arbejder, de vilde foretage. Medens den nugældende Lov ved sine Bestemmelser om, at Kommunerne kan medtage Tilskuddet fra Vejfonden i deres regnskabsmæssige Udgifter og faa Refusion heraf, opfordrer Kommunerne til at planlægge og udføre Vejarbejder,